

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 7:02
מוצאי שבת..... 8:32
שיעורים כסדרן
נ"ך.....קהלת ג'ד'
בבלי.....הוריות ה'
ירושלמי.....כתובות ע"א
תוספתא.....חולין ד'
רמב"ם.....שכירות ז'

שעה 14, גליון 49 (717)

פרשת כי תצא, י"ג אלול, שנת תשפ"ה לפ"ק, אבות פרק א'-ב'

מוהרא"ש דערציילט

עולם התורה

דער רבי זאגט אז עס איז דא אמאל אז ווען א מענטש שטארבט ווייסט ער נאכנישט אז ער איז געשטארבן, און מען טוט א טובה פאר א מענטש וואס איז געשטארבן, ווען מען זאגט אים אז ער איז געשטארבן. דאס ווערט אנגערופן "עולם התורה", אז א מענטש וואס איז שוין געשטארבן מיינט אז ער לעבט נאך.

דער רבי האט געזאגט אן עצה אויף דעם אז מען זאל זיין ביי אים דריי צייטן אין יאר, ראש השנה, שבת חנוכה און שבועות, און אויף אז מען זאל שווערן אז גלייך נאכ'ן שטארבן וועט מען גיין צום רבי'ן, און אויב א מענטש וועט דאס טון וועט ער נישט האבן דעם פראבלעם פון עולם התורה.

דער רבי האט דערציילט א מעשה אז עס איז אמאל געווען א רב וואס איז געווען א גוטער פריינד מיט א איד פון זיין שטאט, און זיי האבן זיך אפגעשמוקסט אז ווער פון זיי עס וועט שטארבן פריער וועט קומען דערציילן פארן צווייטן אין חלום וואס עס איז געווען מיט אים אויבן. למעשה איז דער רב געשטארבן קודם, און דער איד האט געווארט אז דער רב זאל קומען צו אים אין חלום אבער דער רב איז נישט געקומען.

עס איז דורך געגאנגען צען יאר און דער איד האט שוין געדארפט שטארבן האט ער <<<<<<

א נוארט אויף די פרשה

כי תצא למלחמה על איבך ונתנו ה' אלקיך בידך ושביט שביו.

רבי נתן ברענגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"י) אז איינער האט געפרעגט דעם רבי'ן: "ווי אזוי ארבעט די בחירה?" האט אים דער רבי געזאגט: "עס ארבעט זייער פשוט. אויב דו ווילסט, טוסטו; און אויב ווילסטו נישט, טוסטו נישט..." שרייבט אויף דעם רבי נתן אז דאס איז זייער א וויכטיגע זאך צו וויסן און געדענקען, ווייל עס זענען דא מענטשן וואס זענען שוין אזוי שטארק צוגעוואוינט צו זייערע שלעכטע זאכן, צו זייערע שלעכטע מדות, אז זיי רעדן זיך איין אז זיי האבן שוין נישט קיין בחירה אויף דעם, זיי קענען זיך שוין נישט צוריק האלטן. דאס איז אבער נישט אמת, ווייל א מענטש האט שטענדיג א בחירה, אז ער וויל טוט ער, און אז ער וויל נישט טוט ער נישט.

דאס איז פשוט אין פסוק, כי תצא, גלייך ווען א מענטש קומט ארויס אויף דער וועלט, למלחמה על איבך, דארף ער שוין פירן א מלחמה מיט זיין פינט וואס דאס איז דער יצר הרע, וואס וויל אים מאכן טון צבירות. אבער מען דארף געדענקן אז, ונתנו ה' אלקיך בידך, דער אייבערשטער האט אים איבערגעגעבן אין דיין הענט, אויב דו ווילסט קענסטו זיך שטארקן אויף אים און נישט פאלגן. און נישט נאר דאס, נאר ושביט שביו, דו קענסט נאך צוריק ברענגן נאך מענטשן צום אייבערשטן, און זיי ארויס רייסן פון די הענט פון יצר הרע.

די ערשטע שטאפל איז קודם צו וויסן בכלל אז מ'שטייט אין א מלחמה, ס'זענען דא מענטשן וואס כאפן בכלל נישט אז זיי שטייען אינמיטן שלאכט פעלד, ווען מ'ווייסט כאטש אז מ'איז אויפ'ן פראנט, מ'איז געדע מינוט אין א סכנה געכאפט צו ווערן דורכ'ן פינט, דאן פרויבירט מען כאטש צו קעמפן, מ'טוט זיך אן מיט שטארקע פאנצערס, מ'נעמט די געווער אין די האנט, און אזוי האט מען אן האפענונג צו באזיגן דעם שוין.

ווי אזוי קען מען דאס באנויץ? דאס קען מען נאר טון מיט'ן הילף פונעם אייבערשטן, ווי חז"ל זאגן (קידושין ל'): "אלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו, לא יכול לו", אן די הילף פונעם אייבערשטן קען דער מענטש נישט בייקומען אליין דעם שווערן יצר הרע. וואס איז אונזער געווער? תפלה און התבודדות. די איינציגסטע וועג געראטעוועט צו ווערן פונעם יצר הרע, וואס וויל אונז אונטערברענגען סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, איז נאר דורך אסאך רעדן און בעטן דעם אייבערשטן. ונתנו ה' אלקיך בידך, ווי דער פסוק זאגט (שמות י"ז, י"ב) יהי "ידיו" אמונה עד בא השמש, וואס דער תרגום זאגט אויף דעם "פריסן בצלו", ער האט אויסגעשפרייט זיין הענט מיט א תפלה צום אייבערשטן.

דער יצר הרע ווייסט אבער אויף פון דעם סוד, אז אויב א איד וועט זיין שטארק מיט תפלה, ער וועט נישט אויפהערן בעטן און רעדן צום אייבערשטן, דאן וועט ער אינגאנצן פארלירן. דערפאר פרויבירט ער מיט אלע כוחות צו שטערן און שוואך מאכן דעם מענטש אז ער זאל נישט רעדן צום אייבערשטן. און פון דעם אליין דארף א איד נעמען די חיזוק זיך לא צו שטארקן מיט תפלה, ושביט שביו, מ'דארף פאנגען דעם יצר הרע דוקא מיט די זאך וואס ער וויל מיר פאנגען דערמיט, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ו) אז א איד דארף זיך מוסר נפש זיין, דוקא אויף די זאכן וואס קומט אים אן שווער, ווייל דארט ליגט אונזער העצלה.

לאמיר זיך שטארקן צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, זיך אויסוויינען און זיך אויסבעטן ביי אים אלעס וואס מיר דארפן, אים דערציילן אלע שוועריקייטן וואס מיר גייען דורך, אים אויסזאגן ווי דער יצר הרע פארלייגט זיך אזוי שטארק אויף אונז און מיר קענען זיך ממש נישט קיין עצה געבן, און אז מיר וועלן זיין שטארק מיט דעם, וועלן מיר סוף כל סוף קענען אינגאנצן הרגענען דעם יצר הרע, און ס'וועט אונז זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(זאת התורה תצא ב', שיחות מוהרא"ש לפרשת תצא)

א גוט ווארט

דו פארלייג זיך עס זאל זיין שלום בית, רעד שוין, ווייך און הארציג, און ווי שטערט דו וועסט רעדן, וועסטו ווערן מער חשוב און מער קעניג, די אנדערע זאכן; ווער זאל ערשט אריינגיין אין שטוב, דו אדער דיין ווייב, אדער ווער זאל שטיין רעכטס און ווער לינקס ביים שפאצירן, דאס איז נישט קובע, דאס איז נישט משנה, נאר דאס שוין רעדן - דאס מאכט חשוב, און דאס מאכט זיין ווי א קעניג, (שוין רעדן מיינט נישט געמאכט נאך, ווי מען רעדט ביי א שפיל [פֿלעג], שוין רעדן מיינט מיט דרך ארץ, מיט כבוד).

מאך זיך א שיעור אין זאגן תיקונים. א איד איז געקומען צום הייליגן אריז"ל בעטן א תיקון פאר שרעקליכע צבירות רחמנא לאלו, האט אים דער אריז"ל געזאגט ער זאל זאגן יעדן טאג פינף בלאט תיקוני זוהר.

(עצתו אמונה שופטים תשפ"ה)

פיינטשאפט אין הארץ

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קודש פרשת שופטים, ב' דראש חודש אלול, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד ... ירו יאיר

מען בלאזט שוין שופר, מען דארף זיך שוין דערנוועקן און צוריק קומען צום אייבערשטן. דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (תני מוה"ר, סימן לט) אום ראש חודש אלול: "היינט האב איך זיך זייער דערשראקן ווען איך האב געהערט בלאזן שופר; שפעטער איז צוגעקומען צו מיר מיין טאכטער אַלל און מיר געזאגט: טאטע, היינט האב איך זיך זייער דערשראקן, איך האב תשובה געטון ווען איך האב געהערט בלאזן שופר", האט דער רבי דעמאלט מגלה געווען דעם תורה (לקוטי מוה"ר חלק א', סימן קמא): אויף די ווערטער פונעם פסוק (דברים ל, ט): "אֵת לְבָבְךָ וְאֵת לְבָבִי", וואס איז נאך נאכדאס ווארט "אלול"; ווען א מענטש איז זוכה און ער שפירט זיינע זינד, ער כאפט וואס ער האט אלץ געטון און ער טוט תשובה דערויף, דעמאלט אלע זיינע קינדער - סיי די קינדער, און סיי די קינדער וואס זענען געבער פאשאפן געווארן פון זינד - פגמי הברית - אלע טוען תשובה. נעכטן ליל ששי איז געווען זייער א שיינע שיעור, איך האף דו האסט גוט געהערט וואס מיר האבן גערעדט, פון ארויסנעמען די פיינטשאפט פון הארץ; ווייל כל זמן מען קען נישט לייזן א צווייטן - איז מען נאך זייער ווייט פונעם אייבערשטן, מען דארף אויף דעם אסאך ארבעטן, מען דארף אסאך שרייען ביי התבודדות: "רבונו של עולם, וואס איז דאס אז איך בין אנגעגעסן אויף דעם און אויף יענעם? רבונו של עולם וואס איז דאס אז איך קען נישט קוקן א צווייטן איד אין פנים? וואס איז דאס אז איך האב פיינט א צווייטן?"

מוהרא"ש זאגט, אלע עבודות וואס מען דינט דעם אייבערשטן, אויב האט מען פיינט א צווייטן איד - לאכט מען אין הימל פון דעם איד, יעצט אלול מוז מען דאס פאררעדטן. מוהרא"ש ברענגט בשם דעם הייליגן אריז"ל, די ראשי תיבות פון שופ"ר איז (דברים כט, י): "ש'רש פ'רה ראש ו'לענה", פרגעט מוהרא"ש, לכאורה וואס האט דער פסוק מיט בלאזן שופר? נאר רש"י זאגט, וואס איז דאס ש'רש פ'רה ראש ו'לענה? "שו"רש מגלה עשב מר בגידין שהם מרים, כלומר מפרה ומפרה רשע בקרבנם"; דאס הייסט, ווען מען הערט דעם שופר - דארף דאס אויפנוועקן דעם מענטש ער זאל תשובה טון, ארויסנעמען פון זיך דאס רשעות וואס ליגט אין אים וכו', ער זאל אנהייבן קוקן גוט אויף אנדערע און טון נאר חסד מיט אנדערע.

נעכטן בין איך געזיצן א סעודת ראש חודש מיט אנדערע טייערע כולל אינגעלייט, איך געדענק מיין זיידע קארלסבורגער רב זכרונו לברכה פלעגט מאכן יעדע ראש חודש א סעודה מיט די כולל אינגעלייט, איך בין זייער איבערגענומען פון די כולל אינגעלייט, זיי לערנען מיט גרויס התמדה און פירן זיך מיט יראת שמים.

א פרייליכן שבת.

א כתיבה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.
(עצתו אמונה שופטים תשפ"ג)

ספר המדות תפלה חלק שני

ה. תפלת שליח צבור יש בה בחינת מלחמה. דאס דאווענען פונעם שליח ציבור, איז אזוי ווי א מלחמה.

ו. מי שמקיים "יהי ממון חברה חביב עליך כשליח", על ידי זה זוכה להתפלל בכונת הלב. דער וואס איז מקיים דאס וואס חז"ל זאגן (אבות ב, י) "דאס געלט פון דיין חבר, זאל זיין באלוינט ביי דיר אזוי ווי דיין אייגענע", דער וועט זוכה זיין צו דאווענען מיט פנה מיטן גאנצן הארץ.

דערציילט די מעשה פאר זיין זון, אבער דער רב איז אויך נישט געקומען צום זון, נאכדעם איז דורך געגאנגען נאך צען יאר, און דער זון האט שוין אויך געדארפט שטארבן האט ער דאס דערציילט פאר זיין זון, און אכט יאר שפעטער איז דער רב געקומען צו דעם אייניקל צו דערציילן וואס מיט אים איז געשען.

ער האט דערציילט אז ווען ער איז געשטארבן און מען האט אים באגראבן און אריינגעלייגט אין קבר, האט ער געמיינט אז ער לעבט נאך און ער איז נאך געזונט און שטארק, ער האט זיך גערעגט פארוואס מען נעמט א געזונטען מענטש און מען לייגט אים אריין אין קבר, ער האט געטראכט אז ער גייט פרויבירן ארויסצוקריכן פון קבר, און עס האט זיך אים געדאכט אז ער קריכט טאקע ארויס פון קבר, אבער ער האט זיך געשעמט אריינצוגיין אין שטאט ווייל ער האט אנגעהאט "תכריכים", האט ער געטראכט אז ער וועט ווארטן ביז ביינאכט און דעמאלט וועט ער אריינגיין אין שטאט, ער האט דערקענט פון דערווייטנס זיין שטאט מיט די הייזער און אויך זיין הויז, ער האט אבער געטראכט אז זיין משפחה וועט זיך דערשרעקן ווען זיי וועלן אים זען.

אינצווישן האט זיך אים געדאכט ווי ער זעט א מענטש וואס פארקויפט וועט און יענער האט אויך געהאט רבישע וועט, האט ער געזאגט פאר יענעם אז ער זאל זיך טוישן מיט אים, ער וועט אים געבן זיינע תכריכים און יענער זאל אים געבן פאר דעם געהעריגע וועט, און יענער האט מסכים געווען און אים געגעבן גוטע וועט און אזוי איז ער אריין אין שטאט, ער האט אבער געזען אז דאס איז נישט זיין שטאט, ער האט געטראכט אז ער האט אריין געבלאנטשעט אין אן אנדערע שטאט, און ער האט זיך ארום געדרייט אין שטאט.

ווען עס איז געווארן נאכט, אין אלע הייזער איז שוין געווארן טונקל, האט ער געזען אז איין הויז איז נאך געבליבן ליכטיג, איז ער אריינגעגאנגען אין יענעם הויז האט ער געזען אז מען קען דארט עסן, ער איז געווען זייער הונגעריג, האט ער געפרעגט צו מען קען אים געבן צו עסן, האט מען אים געזאגט אז נאר אויב ער האט געלט וועט מען אים געבן צו עסן, מען דארף באצאלן פאר'ן עסן, ער האט דאך אבער נישט געהאט קיין געלט איז ער ארויסגעגאנגען הונגעריג.

אינצווישן איז שוין געווארן טאג, עס איז געווען דעמאלט די קורצע זומער נעכט, האט ער געזען ווי צוויי מענטשן קריגן זיך, האט ער זיי געזאגט אז ער איז א רב און ער קען זיין מאכן א דין תורה אדער א פשרה, האבן זיי מסכים געווען און ער האט זיי גע'פסק'נט אן אמת'ן דין תורה, און איינער פון זיי האט אים באצאלט צוויי גילדן, איז ער צוריקגעגאנגען צו קויפן עסן און מען האט אים צוגעגרייט א גלעזל ברוינען.

אבער נאך איינער ער האט עספיעט אנצוהויבן טרינקען, זענען געקומען צוויי מענטשן צו אים און אים געזאגט אז זיי קומען פון בית דין אז ער מוז שוין קומען מיט זיי צום בית דין, האט ער געזאגט אז ער וויל קודם עפעס עסן ווייל ער איז זייער הונגעריג, זיי האבן אים נישט געלאזט, זיי האבן געזאגט אז זיי האבן נישט קיין צייט און ער מוז שוין קומען מיט זיי און ער האט געמוזט גיין מיט זיי.

ווען ער איז אנגעקומען צום בית דין, האבן זיי זיך זייער גערעגט אויף אים פארוואס ער - וואס איז א פרעמדער מענטש - איז אהער געקומען און ער פסק'נט דין תורות, זיי האבן אים געזאגט: "אונז ווארטן שוין אזוי לאנג אז מען זאל קומען צו אונז אז אונז זאלן פסק'נען אן אמת'ע דין תורה און יעצט ביזטו געקומען דא פסק'נען אן אמת'ע דין תורה?"

האט דער בית דין געהייסן אז מען זאל זוכן ביי אים אויב ער האט גענומען שוחד, האט מען געזוכט און מען האט געטראפן די צוויי גילדן, האט דער בית דין גע'פסק'נט אז מען זאל אים אויסטון זיינע וועט און אים ארויס שטופן פון דארט און מען האט אזוי געטון. דער רב איז ארויס זייער ברויג און פארשעמט, ער האט געטראכט אז עס וואלט זיך שוין גע'דערש' געלוינט פאר אים צוריקצוגיין אין קבר אבער ער האט שוין נישט געהאט קיין תכריכים.

אינצווישן האבן די מלאכים וואס ער האט באשאפן מיט זיינע מצות אנגעהויבן טענה'ען אז מען זאל אים שוין אפלאזן און מען האט אים טאקע געוואלט אפלאזן אבער ער האט קודם געדארפט אויספירן וואס ער האט צוגעזאגט צו קומען אין חלום צו דעם איד און אים דערציילן וואס מיט אים איז געווען, און דערפאר איז ער געקומען דערציילן פאר דעם אייניקל פון דעם איד די גאנצע מעשה, און דאס איז געווען אכט און צוואנציג יאר שפעטער.

ווען דער רבי האט געענדיגט די מעשה האט ער געזאגט: "אבער ווער עס וועט זיין ביי מיר די דריי צייטן אין יאר ראש השנה, שבת חנוכה, און יום טוב שבועות, וועט נישט באקומען די עונש פון "עולם התורה".

מוהר"ש זאגט אז היינט מיינט דאס אז מען זאל פארן ראש השנה אויף אומאן צום רבי'ן אזוי ווי ער האט געהייסן, און שבת חנוכה און שבועות זאל מען דאווענען צוזאמען מיט ברסלב'ע חסידים און מיט דעם וועט מען געדארפט ווערן פון "עולם התורה".

מוהר"ש איז מסביר פארוואס מען דארף גיין צום רבי'ן דוקא אין די צייטן, ווייל ראש השנה וועקט דער רבי אויף פון שלאף אז מען זאל אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, און שבועות באקומט מען פון רבי'ן דעם סדר דרך הלימוד ווי אזוי צו לערנען די הייליגע תורה, און חנוכה לערנט דער רבי אויס צו דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן פאר אלע גוטע זאכן וואס ער געבט אונז.

ווען א מענטש וועט האבן די זאכן, ער וועט רעדן צום אייבערשטן, דאנקען דעם אייבערשטן, און לערנען די הייליגע תורה, דעמאלט ווען עס וועט קומען די לעצטע טאג וועט ער לאכן פון יעדן, אלע טירן וועלן אים זיין אפן און ער וועט גלייך אריינגיין אין גן עדן.

(שיחות מוהר"ש חלק ט"ו ערך טובות)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (רכא)

פאקטיש האט דער רבי געזאגט דארט אין לעמבערג גאר אסאך תורה און ער האט דערציילט דארט וואונדערליכע מעשיות, ווי אויף האט ער דארט געשמועסט דארט גאר אסאך הייליגע שמועסן אין עבודת השם, אזוי ווי זיין שטייגער איז אלץ געווען, גאר עס איז נישט געווען דארט קיינער וואס זאל עס אראפשרייבן, און אפילו נישט ווער עס זאל עס איבערזאגן פאר רבי נתן אז ער זאל עס קענען אפשרייבן, און דעריבער איז אלעס ליידער פארלוירן געווארן.

דאס ביסל וואס מיר ווייסן פון די דעמאלטסדיגע צייט ווען דער רבי איז געווען אין לעמבערג, איז גאר פון דעם וואס רבי נתן האט אסאך זיך נאכגעפרעגט און נאכגעפארשט ביי פילע מענטשן וואס זענען דעמאלט געווען ביים רבי'ן, און דאס ביסל וואס איז געדרוקט געווארן פון וואס ער האט געהערט, דאס איז געבליבן.

אין יאר ת"ר, ווען רבי נתן האט באזוכט איז שטאט לעמבערג, האט ער דארט אויפגעזוכט דעם גרויסן דאקטער, דער פראפעסער, וואס האט דעמאלט פאהאנדלט דעם הייליגן רבי'ן. ער האט זיך באגעגנט מיט דעם דאקטער, וואס איז שוין דעמאלט געווען זייער אלט, און ער האט אים געפרעגט אויב ער געדענקט עפעס וואס דער רבי האט גערעדט מיט אים.

דער דאקטער האט גארנישט געדענקט וואס ער האט גערעדט מיט'ן רבי'ן, אזוי ווי עס איז שוין געווען אסאך יארן שפעטער, און ער האט שוין פאהאנדלט זייט דעמאלט יעדן טאג פילע קראנקע, אזויפיל האט ער אבער נא געקענט דערציילן, אז זייט ער געדענקט האט ער נאך קיינמאל נישט געטראפן אזא חכם ווי דער הייליגער רבי, אין סיי וועלכע נושא ער האט גאר גערעדט מיט'ן רבי'ן, איז דער רבי געווען זייער פאקאנט אין דעם, כאטש וואס אלס גרויסער פראפעסער האט ער זיך דאך געטראפן מיט פילע גרויסע דאקטוירים, חכמים, און גרויסע פילאזאפן פון איבער די גאנצע וועלט, "אבער אזא חכם מחוכם ווי דעם אינגערמאן [דער הייליגער רבי], האב איך נאכנישט געזען אין מיין לעבן. און אויף אזא בעל ישוב הדעת, א מענטש מיט א גלייכע שכל, ווי אים, האב איך נאכנישט געזען, און נאכדערצו אין אזא שווערע מצב. געווענליך קראנקע מענטשן, וועלכע לייזן אויף גאר שווערע קרענק, און נאך מיט אזעלכע שווערע יסורים, זענען געווענליך נישט אזוי קלאר אין מוח, אבער דער אינגערמאן [דער הייליגער רבי] איז געווען די גאנצע צייט מיט אזא שטארקע ישוב הדעת און א גראדן שכל, א זאך וואס איך האב קיינמאל נישט געזען אויף דער וועלט".

רבי נתן איז ארוםגעגאנגען דארט אין לעמבערג צו נאך פילע מענטשן, אבער קיינער האט נישט געדענקט פונעם רבי'ן, גאר עטליכע עלטערע שכנים האבן געדענקט ווען דער הייליגער רבי איז דארט געווען.

פארנעמען קומט א"ת - גענומען פון ספר "פעת הצדיק"

שאלות ותשובות ברסלב

מחנה זיין די שכנימ'ס קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר האבן א שכן וואס זייערע קליינע קינדער טוען וויי אנדערע קינדער, דער דריי יעריג אינגל נעמט אלץ איין קינד פאר א קרוב און טוט אים זייער וויי, ווי בייסן און שטארק שלאגן.

ביז אהער, ווען עס האט פאסירט ביי אנדערע שכנים, האב איך זיך נישט וואוסנדיג געמאכט, ווייל עס האט נישט מיט מיר. אויף די פיר יעריג מיידל קומט אסאך צו די קליינע קינדער און נעמט אנוועק וואס זיי האבן און טשעפעט זיי.

לעצטנס האט דער קליינע אינגל אנגעהויבן וויי טון מיין קינד, אפאר טעג צוריק האט ער גענומען א צווייג און געשלאגן קינדער דערמיט. זיין מאמע איז דארט געווען און גארנישט געטון אנדער געזאגט. איך בין איר בן לכה זכות אז אפער האט מען איר אזוי געשלאגן אלס קינד אז זי וויל נישט שלאגן אירע קליינע קינדער. איך בין אריבערגעגאנגען, אנוועקגענומען דעם שטעקן און אים שטרענג געזאגט אז מען טאר דאס נישט טון.

נעכטן האט ער זייער שטארק געביסן מיין קינד און זי האט אזוי געשריגן, און לעצטנס האב איך געלערנט אין עצתו אמונה אז מען זאל נישט שלאגן יענעמ'ס קינדער, האב איך געוואלט פרעגן וואס איך מעג יא טון פון מיין זייט אויב אזא מעשה פאסירט נאכאמאל, ווען יענעמ'ס קינדער טוען וויי מיינע קינדער און די מאמע טוט גארנישט.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת ראה, כ"ו מנחם-אב, שנת תשפ"ה לפ"ק קטן קיינמאל זאלט איר נישט שלאגן יענעמ'ס קינדער, און אויף די אייגענע קינדער האט דער רבי נישט געלאזט שלאגן; שלאגן האט נישט מיט חינוך, שלאגן האט מיט געווען אנדער מיט פארלוינדנקייט, אפהיטן זאל דער אייבערשטער אז מען שלאגט קינדער. דער רבי האט געגעבן מוסר פאר מוהרנ"ת ווען ער האט דערציילט פארן רבי'ן אז ער האט געדארפט געבן א פאטש פאר זיין זון, פאר חוצפה, פארן נישט פאלגן א טאטע ווען ער האט אים געזאגט ער זאל קומען זיצן ביים טיש, האט אים דער רבי פארגעהאלטן: "א קינד שלאגט מען?!" און זיכער נישט יענעמ'ס קינדער, וואס קען זיין פשוט א סכנה; וואס וועט איר טון ווען יענעמ'ס עלטערן וועלן רופן די פאליציי? השם ישמרנו.

אז מען זעט ווי א קינד טוט וויי אנדערע - דארף מען דאס אפהאלטן, אז מען זעט א קינד שלאגט אנדערע מיט א שטעקן - נעמט מען אנוועק די שטעקן און מען זאגט מיט א שמייכל פאר די קינדער: "אזעלכע וואוילע קינדער וואס קריגן זיך נישט דארפן באקומען א גוטע זאך", און מען געבט יעדן איינעם א קיכעלע, אנדער א וועפער און דאס גלייכן, און שלום על ישראל, און אז מען זעט א קינד גייט איינעם בייסן וכו' - דארף מען דאס אפשטעלן און גלייך מאכן פרייליך, נישט אז יענעמ'ס עלטערן זאלן קומען צו לויפן מיט טענות וכו'.

זייער גוט טוט איר מיט דעם וואס איר זענט בן לכה זכות די מאמע; וואלטן מיר אלע געקוקט אויף אנדערע מיט גוטע אויגן - וואלטן מיר שוין לאנג אויסגעלייזט געווארן פון גלות. אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה האט געזאגט פאר זיינ'ס א תלמיד, רבי נחמן טולשנינער: "ווען מיר וואלטן געפאלגט דעם רבי'ן און געקוקט גוט אויף יעדן איינעם, וואלטן מיר געקענט מחזיר בתשובה זיין די גאנצע וועלט, און געברענגט די גאולה".

<<<<<<

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' צוגרייטונגען אין בנין היכל הקודש אין אומאן

צוואמען מיט א געשאצטע הונדערט טויזענט אידן בליעה"ר פון אלע שיכטן און קרייזן פון כלל ישראל, גרייטן זיך תלמידי היכל הקודש צום בעפארשטייענדען ראש השנה האב עלינו לטובה מיט תפלות, קבלות טובות, און רייזע פלענער, צו קענען קומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה.

אויך דער בנין היכל הקודש אין אומאן ווערט צוגעגרייט אין די טעג צו קענען אריינעמען די פילע הונדערטער אידן פון איבער די גאנצע וועלט וועלכע וועלן האבן די זכ"י און מיטלעבן דעם יום טוב מיט'ן ראש ישיבה שליט"א, וועלכע וועט זיין דער שליח ציבור מיט זיינע ווארעמע תפלות, אויפטרעטן מיט הארציגע דרשות, בלאזן שופר, אנפירן מיט די סעודות שבת ויום טוב, און אויפנעמען די טויזענטער אידן ביי "פדיון נפש".

נאך די האראוואניע פון די פארגאנגענע יארן מיט'ן אייבערשטנס הילף באשטייט דער בנין היינט פון: דער ריזיגער בית המדרש מיט איבער טויזנט זיצן, וואו אירישע הערצער וועלן ווערן אויסגעוואשן און נתעורר לתשובה דורך די תפלות און דרשות, און אין די אנדערע צייטן גייט ארויס פון דארט טויזנטער שעות תורה. די פיר שטאק העכער דעם, ווי איבער זעקס הונדערט מאנשי שלומינו שלאפן און שעפן זיך אן מיט פרישע כחות צו קענען אנגיין נאך טאג מיט דינען דעם אייבערשטן. א שיינע גרויסע באקוועמע מקוה טהרה, מיט פילע שויערס, צו קענען אקאמאדירן דעם גרויסן ציבור. א גרויסע בעיסמענט שטאק וואס אנטהאלט די גרויסער קאמערציאלער קאך, ווי עסקנים שטייען שעות אריכות און געבן ארויס טויזנטער פארציעס יעדן טאג במשך די וואך. דער גיגאנטישער שאטער אינדרויסן, וואו מען רעכט אפ מיט גרויס געהויבענקייט די סעודות שבת ויום טוב, מיט שירות ותשבחות צום אייבערשטן, על כל ההסד וואס ער טוט מיט אונז, בפרט אז מיר ווייסן פון רבי'ן, און בפרט פריטיות אז מיר זענען זוכה צו זיצן אין אומאן בצל הקודש פון הייליגן רבי'ן אום ראש השנה.

אנשי שלומינו זענען גאר שטארק דאנקבאר פאר די עוסקים במלאכת הקודש, און נאך מער פאר די פילע תקונים וואס זענען געמאכט געווארן אין די לעצטע יארן, בפרט די גאר גרויסע זאכן וואס מען האט געטון לעצטעס יאר בס"ד, צום ביישפיל אז די סעודות זענען מער נישט אין בית המדרש, נאר אינדרויסן אינעם טענט, די פארגרעסערטע מקוה און קאך, די גרויסע באקוועמע קאווע סטאנציע, אזוי אויך דאס וואס פילע פון אנשי שלומינו וואס האבן גענומען אחריות צו אויספירן פליכטן, און מיט דעם ערמעגליכט פאר די פירנדע עסקנים בראש פונעם ראש ישיבה שליט"א זאלן קענען טון וואס עס ליגט אויף זיי.

די וואך איז געווען א מיטיגע און שטוב פון מו"ה מרדכי אהרן היילפרין הי"ו, וואו די עוסקים במלאכת הקודש זענען געווען מיט'ן ראש ישיבה שליט"א. מען איז איבערגעגאנגען די ערפארונגען און שוועריקייטן וואס זיי האבן געהאט פאריאר, און מען האט מטכס עצה געווען וואס מען קען פארבעסערן.

צווישן די זאכן וואס ווערן מיט'ן אייבערשטנס הילף מסודר היי יאר איז: אויך די צווייטע שטאק פון די שלאף צימערן ווערט פולקאם פארענדיגט ברוך ה'. די ארבעט פון די עסקנים וועט ווערן בעסער איינגעטיילט, אז עס זאל נישט ליגן אויף איינעלענע מענטשן מער פון וויפיל זיי קענען דערהייבן. דער ראש ישיבה שליט"א האט געבעטן מען זאל צושטעלן קידוש און איבערבייס פאר די וואס קומען נאר צום דאווענען, זיי זאלן קענען אויספאסטן איידער זיי גייען צו זייער אכסניות, אן ערך פון א האלבע שעה וועג אדער מער. מען האט אויפגענומען מו"ה ישעי' איידליס הי"ו ער זאל נעמען די קאמענטארן פונעם ציבור, און זיין אויפגאבע וועט זיין צו איבערגיין אלעס, און זיכער מאכן בעז"ה אז מען פאררעכט וואס דארף ווערן פאראכטן. מען האט פאראכטן דעם דאך וואס איז געשעדיגט געווארן אנפאנג יאר פון א בליץ, און מען האט אינסטאלירט א גוטע און קאסטבארע בליץ כאפן סיסטעם, כדי עס זאל זיך נישט בעז"ה איבער'חורין.

אינעם בנין אליינס טוט זיך שוין יעצט העפטענדיגע אקטיוויטעטן: מען וואשט שוין אויס די לינען, די פרישע פלייש בהכשר בד"ץ העדה החרדית ליגט שוין גרייט אין די גרויסע פריזערס, די בשר עוף ווערן יעצט געשיט'ן, און נאך פילע פראדוקטן ווי מעל, צוקער, אויל, מילך, אייער, קאווע, סאדע, פרוכט, גרינצייג און אזוי ווייטער גיין שוין אנדרייבן אנקומען אין די קומענדיגע טעג.

די בענקשאפט ביי אנשי שלומינו צו קומען צום רבי'ן שטייגט מיט יעדן טאג, און מיר זענען מתפלל אז מיר זאלן זוכה זיין און געבעטן מיט זיין דעם בקשה פונעם רבי'ן, קומען צו אים אויף ראש השנה, און מיר זאלן קענען מתפלל זיין און אויסבעטן פאר אונז און פאר גאנץ כלל ישראל א גוטע זיסע און געבענטשטע יאר.

די טראוורל אנגעטן געבן איבער אז עס לויפן שוין אויס די טיקעטס קיין אומאן, מען דארף זיך דערמאנען באצייטנס צו מסדר זיין די פאספארטן, די וועגן און שטעגן, די אכסניא אין אומאן, און אלע געברויכן, אז מען זאל קענען זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה.

רופט נסיעה טרעוורל אויף 845-444-8785 פאר סיי וועלכע וועג איר ווילט פארן, צי מיט'ן טשארטער קיין פוילן, צי דורך אנדערע וועגן, ווי אויך די וועגן פון אלע לענדער ארום אוקריינא צו קענען אנקומען קיין אומאן.

בפרט די אלע וואס וואוינען אין א בנן מיט אסאך משפחות אין די גרויסע שטעט, און אויף די וואס גייען זומער אין די קאנטריס וואו מען וואוינט אינאיינעם אסאך משפחות, דארט דארף מען זייער אכטונג געבן צו קוקן גוט אויף די שכינים, און נאר אז מען קוקט גוט, מען איז דן לפר זכות - קען זיין שלום. ווייל די טבע פון א מאמע איז, אז זי אליין קען וויי טון אירע קינדער טאג טעגליך, אן דארפן איינעם אפגעבן דין וחסדון (אזוי מיינט מען), און ווען עס קומט א שכן און זאגט א ווארט פאר איר קינד - ווערט א וועלט מלחמה, מען רעדט מער נישט, מען איז זיך מער נישט משדד, ווען מען פרעגט זיך נאך אויף די שכינים פאר שידוכים - פארעכט מען יענעם; אלץ האט זיך אנגעהויבן פון אזא מעשה, מיין קינד האט געביסן און זי האט געזאגט איר קען נישט זיין קיין מאמע, און פלוג'ס קינד האט אויסגעגאסן אין חצר א קלעב, און די מאמע זאגט גארנישט, מען נעמט שוין צאם אלע פרויען, מען מאכט אן אסיפה, א גענעראל פארזאמלונג און די שכינים פסקענען אלע אז זי טאר נישט האבן קיין קינדער נאך, אזוי הייבט זיך אן אלע מחלוקת, דער אייבערשטער זאל אונז היטן פון דעם.

דעריבער זאלט איר דן זיין די מאמע לפר זכות, מען ווייסט נישט וואס טוט זיך ביי אנדערע, מען מיינט מען ווייסט, אידישע פרויען און אידישע מאמעס גייען אריבער אעלעכע ווייטאג וואס נאר דער אייבערשטער ווייסט, אפאל איז דא א פרוי וואס זי קען גארנישט טון מיט אירע קינדער, זי גייט אריבער שטילערהייט א גיהנום מיט איר מאן, וואס קיינער אויף די וועלט ווייסט נישט, און איר מח קען מער נישט דערהייבן, מען מוז דן זיין לפר זכות.

מיר שטייען יעצט פאר די הייליגע טעג, מיר דארפן אלע רחמי שמים מען זאל אונז אפשרייבן א גוט יאר. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה ג): "במה שאדם מודד", ווי אזוי דער מענטש פירט זיך, "בה מודדין לו" פירט מען זיך מיט אים; אז מיר וועלן רחמנות האבן אויף אנדערע - וועט מען רחמנות האבן אויף אונז.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים. א כתיבה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

(עצתו אמונה ראח תשפ"ה)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה שמואל הערש טייטלבוים הי"ו קרית ברסלב

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה ישראל מאיר קראסניאנסקי הי"ו צפת

צו די געבורט פון א מידל למזל טוב

מו"ה לוי יצחק הורוויץ הי"ו קרית ברסלב

צו די געבורט פון א מידל למזל טוב

מו"ה משה וויינבערגער הי"ו אלעד

צו די געבורט פון א מידל למזל טוב

מו"ה יצחק שמואל פרענקל הי"ו ירושלים עיר"ק

גבא ביהמ"ד "היכל הקודש" בירושלים עיר"ק

צו די שמחות ההתונה פון זיין טאכטער עב"ג למזל"ט

מו"ה אשר לעמל זוסמאן הי"ו קרית ברסלב

צו די אפשטן פון זיין וון שלום יואל נ"י למזל"ט

מו"ה שבתי מזורחי הי"ו וזוגתו תח"י קרית ברסלב

צו די שמחות בר מצוה פון זייער וון למזל טוב

הבחור יצחק מזורחי נ"י

מיר זענען שולדיג א געוואלדיגע הכרת הטוב פאר ר' שבתי מיט זיין ווייב שיחיו, וואס זענען אזוי שטארק איבערגעגעבן פאר די הייליגע מוסדות, פאר די שטעטל, און פאר אלע גוטע זאכן וואס מענטש נאר אויס אין די קהלה, דער אייבערשטער זאל העלפן אז די גרויסע זכותים זאלן זיי ביישטיין צו האבן געזונט פרנסה און נחת, זיי זאלן זען אסאך אידיש נחת פון אלע קינדער, דורות ישרים ומבורכים

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערס צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

718-387-2691

און מיר וועלן פרובירן בעז"ה עס צו שיקן צו אייך

ימים נוראים

שיעורים, דרשות, לימודים, נוסח, און נאך, זיך צוגרייטן מיט די ריכטיגע הכנה צו די הייליגע טעג וואס שטייען שוין ביים שוועל

קול ברסלב

212-444-9191

1, 1, 9, 1

קוואל פון אמונה (פריוע) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך

845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com